

Arrest

nr. 226 314 van 19 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 augustus 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 juni 2019.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat J. KEULEN verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2.1. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming deels steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorig, eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, namelijk het feit te worden vervolgd omdat hij de neef is van Samuel Sam-Sumana, ex-vicepresident van Sierra Leone, en daarnaast het feit dat hij in Sierra Leone wordt gezocht en vervolgd omwille van beschuldigingen van deelname aan politieke rellen.

In het kader van verzoekers vorig verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 december 2017 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan het door hem ingeroepen vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht. Zo werd o.a. vastgesteld en geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk weet te maken dat hij daadwerkelijk een nauwe, dichte familiale band heeft met Samuel Sam-Sumana, van wie hij beweert dat het zijn nonkel is, en dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het feit dat hij vanwege deze dichte familiale band het risico zou lopen te worden vervolgd door de Sierra Leonese autoriteiten (die Sam-Sumana in het jaar 2015 uit zijn functie ontsloegen). Daarnaast werd vastgesteld dat de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over de vervolging door de autoriteiten in het jaar 2016, vanwege een vermeende deelname aan politieke rellen in de stad Koidu, vaag, weinig coherent, tegenstrijdig en ongeloofwaardig zijn. Ook verzoekers verklaringen omtrent zijn reisweg naar Europa werden ongeloofwaardig bevonden. Door de commissaris-generaal werd ook nog opgemerkt dat het absoluut niet duidelijk is wie of wat verzoeker juist vreest bij een terugkeer naar Sierra Leone.

Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.

Op 31 januari 2018 dienden verzoeker en zijn echtgenote in hoofde van hun zoontje A. R. S. K. J. een verzoek tot internationale bescherming in, omdat zij vrezen dat hun zoontje bij terugkeer naar Sierra Leone zou worden gedwongen om zich aan te sluiten bij de Poro-genootschap of bij een andere in hun land van herkomst actieve geheime genootschap. Dit verzoek om internationale bescherming werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 212 016 van 6 november 2018. Hierbij werd vastgesteld dat het ingeroepen relaas ongeloofwaardig is en dat niet wordt aangetoond dat er in hoofde van het zoontje van verzoeker zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. Geoordeeld werd dat er niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers zoontje bij terugkeer naar Sierra Leone gedwongen initiëring riskeert in de Poro-gemeenschap.

2.2. Ter ondersteuning van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming legt verzoeker bijkomende, nieuwe verklaringen af. Zo verklaart hij o.a. de Poro-gemeenschap te vrezen omdat hij zonder hun toestemming die gemeenschap heeft verlaten, en omdat hij bekeerd is tot het christendom. Hij verklaart daarenboven dat hij nog steeds vreest dat de Poro-gemeenschap zijn zoon R. gedwongen zou rekruteren bij een terugkeer naar Sierra Leone.

Verzoeker legt ter staving van huidig volgend verzoek een kopie neer van een artikel uit de krant 'Unity', waarin vermeld wordt dat hij en zijn familie in Sierra Leone vervolgd worden.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die

de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds eerder in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeker en van diens zoontje tot de ongeloofwaardigheid van de ingeroepen vrees voor vervolging werd besloten en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch hij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Verzoeker beperkt zich immers louter tot het beknopt uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

Het middel is onontvankelijk waar het betrekking heeft op de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen in het kader van de eerdere verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en van diens vrouw en hun zoontje. Immers, gelet op het feit

dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat wat verzoekers zoon betreft "deze beslissing nog hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en er dus nog geen definitieve uitspraak is omtrent de gegrondheid van de vrees van verzoekers' zoon", wijst de Raad opnieuw op zijn arrest nr. 212 016 van 6 november 2018 waarbij werd vastgesteld dat het ingeroepen relaas ongeloofwaardig is. Verzoekers argument gaat dan ook niet op en mist feitelijke grondslag. Verzoekers huidig verweer is niet ontvankelijk waar hij zich in zijn verzoekschrift opnieuw richt op de weigeringsbeslissing die het Commissariaat-generaal in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoekers zoontje op 7 mei 2018 heeft genomen. De Raad maant verzoeker(s raadsman) aan voormeld arrest (nogmaals) grondig te (her)lezen, waarin o.a., zoals bijvoorbeeld met betrekking tot de door hem aangehaalde geheimhoudingsplicht die hij thans in zijn verzoekschrift opnieuw aanhaalt, het volgende wordt gesteld: "De voorgaande vaststellingen klemmen des te meer aangezien de bestreden beslissing terecht vaststelde dat de vader van verzoeker, die aanvoert dat hij de initiatierituelen zelf had gezien (gehoor CGVS, p. 5), niet concreet kon duiden wat er gebeurt tijdens een Poro-initiatie. Het voortdurend aanhalen van de plicht tot geheimhouding van de rituelen van de Poro-gemeenschap kan niet aangenomen worden als nuttig verweer. Verweerder heeft immers herhaaldelijk de confidentialiteit van het gehoor benadrukt. Tevens is het inroepen van de geheimhoudingsplicht van de Poro-gemeenschap niet verzoenbaar met de vrees voor vervolging die aangevoerd wordt ten aanzien van deze gemeenschap en de medewerkingsplicht die rust op de vader van verzoeker in het kader van een verzoek tot internationale bescherming. De vage verklaringen omtrent de initiatierituelen door de vader van verzoeker ondermijnen zijn geloofwaardigheid waar hij aanhaalt zelf lid van de Poro-gemeenschap te zijn."

Voor zover thans in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat, wat verzoekers dochter betreft, "(...) het kind weggenomen werd ten gevolge van de arrestatie van de echtgenote van verzoeker. Deze arrestatie was op zijn beurt weer het gevolg van de vervolging van verzoeker door de Sierra Leonese autoriteiten omdat hij zou meegedaan hebben aan de rellen van 19 februari 2016", beklemtoint de Raad dat die beweerde arrestatie(s) en het feit dat verzoeker zou worden vervolgd omdat hij ervan beschuldigd zou worden aan politieke rellen te hebben deelgenomen ongeloofwaardig werden bevonden bij verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming. Het louter herhalen van eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen is geenszins van aard de geloofwaardigheid hiervan te herstellen.

Dergelijk algemeen verweer vanwege verzoeker is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te ontkrachten. Een ongeloofwaardig relaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 juni 2019, voert verzoekende partij aan dat ten onrechte de nieuwe elementen niet ten gronde werden onderzocht. Zij vervolgt dat deze nieuwe elementen niet correct werden afgewogen en dat niet afdoende rekening werd gehouden met het feit dat zij zich bekeerde. Verzoekende partij wijst erop dat deze bekering als gevolg heeft dat zij door de Poro-gemeenschap wordt gevisieerd en dat zelfs haar familie gevaar loopt. Verzoekende partij meent tevens dat niet afdoende rekening werd gehouden met een ander nieuw element, namelijk dat zij lid is van de organisatie “Friends of S.S.”, en dat de combinatie van deze feiten samen niet eerder werd onderzocht. Verzoekende partij meent dat de zaak naar het Commissariaat-generaal moet worden teruggestuurd voor verder onderzoek.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder dat zij evenwel *in concreto* ingaat op en daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen aangaande de in de beschikking van 20 juni 2019 opgenomen grond formuleert die deze in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

De Raad benadrukt dat in het kader van het vorig, eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij en van haar zoontje A.R.S.K.J. o.a. werd vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde nauwe familieband met S.S.S. en het feit dat zij vanwege deze dichte familiale band het risico zouden lopen te worden vervolgd door de Sierra Leonese autoriteiten, dat evenmin geloof kan worden gehecht aan de beweerde vervolging door de autoriteiten in het jaar 2016 omwille van de vermeende deelname aan politieke rellen in de stad Koidu, en dat ook de verklaringen als zou hun zoontje bij een terugkeer naar Sierra Leone gedwongen initiëring riskeren in en zij bij een terugkeer problemen zouden kennen met de Poro-gemeenschap dan wel een ander in het land actief geheim genootschap ongeloofwaardig zijn. Het louter herhalen ervan is, zoals eerder in voormelde beschikking al werd opgemerkt, allerminst van aard de geloofwaardigheid hiervan te herstellen.

In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht opgemerkt: *“Ten tweede, wat betreft u verklaringen dat u lid bent van de organisatie “Friends of Sam-Sumana”, en dat u problemen heeft in Sierra Leone omdat uw oom werd ontslagen uit de politieke partij APC, en uiteindelijk naar Ghana is gevlucht (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 16), dient opgemerkt dat u reeds bij uw eerste verzoek tot internationale bescherming, niet aannemelijk wist te maken dat u daadwerkelijk een familiale relatie heeft met de heer Samuel Sam-Sumana, en dat u uw problemen – die in verband staan met deze heer – absoluut niet aannemelijk wist te maken. Ook uw verklaringen omtrent uw arrestaties, omdat u valselijk werd beschuldigd van deelname aan rellen, werden tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, niet geloofwaardig bevonden. Zodus, constitueren ook uw verklaringen in het kader van uw tweede verzoek, namelijk dat u nog steeds door de politie wordt gezocht in Sierra Leone omwille van deze valselijke beschuldigingen (Zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 20), geenszins een nieuw element.”* en wordt op goede grond hieraan het volgende toegevoegd: *“De kopie van een krantenartikel uit de krant Unity, die u in het kader van deze verklaringen neerlegt (zie groene map documenten), weten deze vaststelling niet te wijzigen, eerder integendeel. (...) Zo blijkt het artikel duidelijk gefabriceerd, en werden gemaakte fouten met de hand verbeterd - zo valt duidelijk te lezen in het krantenartikel, gepubliceerd in een krant*

die verschenen zou zijn op 26/03/2015, dat meermaals data in het jaar 2016 worden vermeld - dit werd dan nadien met de hand verbeterd, naar 2015. Er kan dus bezwaarlijk worden gesteld dat dit artikel werkelijk afkomstig is uit Sierra Leone media. Verder, blijkt het artikel afkomstig uit de krant van 26 maart 2015. De gebeurtenissen die u beschreef tijdens uw eerste verzoek, en die de aanleiding vormden tot uw vlucht uit Sierra Leone, gingen echter door in het jaar 2016. Tot slot dient vastgesteld dat, zoals ook vermeld wordt in dit artikel, het gehele artikel gebaseerd is op wat een zekere T.(...) L.(...) die genoemd wordt als zijnde uw oom - vertelde aan de journalist, een jaar voordat de door u voorgehouden vervolgingsfeiten plaatsvonden. Er kan dan ook absoluut geen geloof worden gehecht aan de door u voorgehouden authenticiteit van dit krantenartikel." Verzoekende partij werpt hier geen ander licht op. De Raad wijst er nog op dat het neergelegde krantenartikel slechts een fotokopie betreft die geen enkele waarborg biedt inzake de authenticiteit van het stuk, daar kopieën door allerlei knip- en plakwerk makkelijk na te maken en te fabriceren zijn, zoals werd toegelicht in de bestreden beslissing.

Daarnaast wordt door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoekende partij ingeroepen bekering en het feit dat zij (mede hierdoor) door de Poro-gemeenschap zou worden gevisieerd eveneens op goede grond het volgende gesteld: *"Ten derde, wat betreft uw bijkomende verklaringen, namelijk dat u de Poro-genootschap heeft verlaten zonder toestemming (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 15), en dat uw leven daardoor in gevaar is (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 18), dient opgemerkt, dat deze opnieuw geen nieuw element inhouden. Er werd immers in uw eerste verzoek tot internationale bescherming in hoofde van uw zoon R.(...) geargumenteed dat u danig weinig wist te vertellen over de Poro-genootschap (zie beslissing zoon R.(...), 1810506, in het administratieve dossier). Uw kennis over de Poro-genootschap bleek schier ontoereikend. Uw verklaringen waren immers zeer eigenaardig, weinig coherent en intern tegenstrijdig; en ze strookten niet met objectieve informatie die over de Poro-gemeenschap beschikbaar is. Derhalve, kan worden geconcludeerd, dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat u daadwerkelijk lid was van de Poro-genootschap. Dat u nu, bij uw tweede verzoek, stelt dat u zonder toestemming de genootschap zou hebben verlaten, en vreest voor uw leven omdat deze gemeenschap u zou vervolgen bij terugkeer naar Sierra Leone, brengt dan ook niets bij. Verder, verklaarde u dat u niet naar de kerk ging wanneer u lid was van de Poro-genootschap, maar dat u nu christen bent geworden, en dat u daarom zeker niet terug kan (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 15). Opnieuw dient opgemerkt dat deze verklaringen absoluut niet aannemelijk zijn. Zo heeft u op geen enkele manier uw vrees omtrent uw christendom vermeld in uw eerste aanvraag, en meer nog, u stelde zelfs dat u geen probleem heeft omtrent uw religie, en dat u mag geloven waarin u wilt geloven (zie notities CGVS, p.14). Dat u nu opeens wél een vrees zou aanhalen omtrent uw bekering, is dan ook weinig denkbaar, noch ernstig. Bovendien, stelt u zelf dat u zich reeds tien jaar geleden tot het christendom heeft bekeert, maar dat u slechts in het jaar 2016 uit Sierra Leone vertrok (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 15). Dat u acht jaar in Sierra Leone als christen verbleef, maar nu pas in België problemen zou hebben in verband met uw religie, is dan ook niet aannemelijk."*

Aldus werd wel degelijk en afdoende rekening gehouden met (het geheel en zo ook de combinatie van) de door verzoekende partij in het kader van huidig volgend verzoek om internationale bescherming aangebrachte nieuwe elementen, namelijk de door haar afgelegde verklaringen en voorgelegde documenten. Met haar algemene stelling dat deze elementen niet correct werden afgewogen, een kritiek welke ze niet verder preciseert of onderbouwt, ontkracht, noch weerlegt verzoekende partij hetgeen de commissaris-generaal met betrekking tot die elementen heeft vastgesteld. Vaststellingen welke de commissaris-generaal met recht hebben doen besluiten dat er in het kader van huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn of door verzoekende partij worden voorgelegd die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. Verzoekende partij maakt geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade ten aanzien van haar land van herkomst Sierra Leone aannemelijk.

Verzoekende partij beperkt zich voorts tot de algemene opmerking dat de zaak naar het Commissariaat-generaal moet worden teruggestuurd voor verder onderzoek, een verzoek waar evenwel geen grond voor is, gelet ook op hetgeen voorafgaat. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de

zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS